

tænkelse ved at tiltræde Lovforslaget, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Peder Hedebo: Der er angaaende dette Lovforslags Enkeltheder forleden gjort Rede af den højtærede Landbrugsminister og nu af den sidste ærede Taler. Til disse Redegørelser har jeg intet at bemærke. Men denne Sag rører jo ved det store Problem, den store Opgave, som det er at skaffe en moderne Storby den fornødne Forsyning med Vand, og ved dette maa jeg maaske i denne Sammenhæng dvæle et Øjeblik. Det er jo mægtige Mængder, der skal fremskaffes hver Dag til en saadan Bys Forsyning, og stadig stigende Mængder, stigende dels paa Grund af Byens Vækst, dels paa Grund af det øgede Forbrug. For Københavns Vedkommende er det daglige gennemsnitlige Forbrug pr. Individ fra ca. 1860 til Aarhundredskiftet steget fra 44 til 87 l, og Forbruget er senere yderligere steget, saaledes at det i dette Øjeblik er 126 l. Hvad det betyder, kan jeg give et lille Billede paa. Hvis man tænker sig Kongens Nytorv forvandlet til Bunden af en Sø, hvori Københavns Dagsforbrug af Vand var samlet, vilde en Sø af den Udstrækning, som ærede Medlemmer kender, faa en Dybde af 2,5 m. Saa mægtige Mængder er der Tale om at bringe ind til denne ene By daglig, og det sker jo ved et vidtløftigt og kostbart Anlæg, som er spredt viden om. Der er for øvrigt for ganske nylig taget en ny Afdeling i Brug i det nye Værk ved Islebro, der fuldt udbygget kan behandle 40 000 m³ daglig; dette Værk ligger tæt her ved Byen, og ærede Medlemmer vil sikkert være velkomne til at bese det, hvis et saadant Ønske maatte være til Stede. Dette stærkt forøgede Forbrug af Vand er jo ikke alt sammen helt legitimt, der spildes en Del, og vi gør os alle sammen, i mindre Grad forhaabentlig, til medskyldige i dette Spild. Gaar vi til Vandhanen for at tappe os et Glas Vand, skyller vi Glasset først, selv om vi i Forvejen ved sikkert, at Glasset er rent. Vi gør det, fordi rent, rindende Vand vækker Forestillinger om Sundhed og Velbefindende hos Mennesket. Men desværre er det ogsaa i mange Tilfælde saaledes, at Spild finder Sted i større Omfang og paa mindre forsvarlig Maade. Naar man f. Eks. bruger dette kostbare Kildevand til Køleformaal, saa er man inde paa noget, som er ganske utilbørligt, dels fordi det er et Spild af Værdier, dels

fordi det er et Brud paa Tro og Love, idet den Ordning, som fører en Vandleddning til hver enkelt Husholdning, naturligvis bygger paa den Forudsætning, at enhver omgaaes denne Værdi med Borger-sind og paa forsvarlig Maade. Til at forsyne Byen København — det er for Resten ikke København alene, det er ogsaa Frederiksberg, idet København ved Overenskomst er forpligtet til at deltage i Frederiksbergs Vandforsyning — anvendes nu 30 Mill. m³ Vand aarlig, dels til Husholdningsbrug, dels til Brug i Fabrikker, til Vandklosetanlægene o. s. v. I visse Byer har man for at spare paa de kostbare Anlæg indrettet sig med dobbelt Vandleddning, saaledes at man bruger urent Vand til Fabriksbrug, maaske ogsaa til Klosetbrug. En saadan Mulighed har vi ikke her, idet vi ikke i nogen nævneværdig Udstrækning har Adgang til urent forsk Vand. Derimod har vi Søvand i rigelig Mængde, men det er paa Grund af sin Saltholdighed uegnet, det ødelægger Ledninger og Vandhaner og kan derfor ikke komme i Betragtning, rent bortset fra, at Dobbeltanlæg af Vandleddninger jo er en uhyre kostbar Ting. Københavns Vandforsyning foregaar nu fra Kildeanlæg vesterude, fra Sønder sø gennem Værebrodalen, og de længste Ledninger har deres Udspring en 20—25 km fra Byen. Byens Ledningsnet i sig selv har en Længde af 500 km.

Der er jo her Tale om et Anliggende, hvor det er nødvendigt at vise stort Fremsyn, idet disse Anlæg kræver lang Tid til deres Udførelse og derfor maa paabegyndes i god Tid, og man nærmer sig nu stærkt til Grænsen for Ydeevnen af de Kilder, man i dette Øjeblik bruger, og af det Areal, som her kommer i Betragtning, og hvis geologiske Forhold man kender. Naar disse Kilder er fuldt taget i Brug, maa man søge andetsteds hen paa Sjælland, der jo i sig selv er en Ø af ikke alt for stort Omfang, naar Talen er om en By af saa stor en Størrelse som denne, men man kender ikke de geologiske Forhold og ved ikke, om det vil blive muligt at finde egnede Kildepladser andetsteds; maaske er det muligt, maaske er det det ikke. Det, der kræves, er jo Adgang til meget store Vandmængder indenfor en forholdsvis snæver Omkreds, for at der kan blive Tale om Anlæg, som ikke bliver alt for urimelig kostbare. Saa rejser der sig det Spørgsmaal, om nu denne By fortsat vil vokse, saaledes som vi hidtil har set det, og jeg tror som Københavner at turde af-